



Enschede, 18 mei 2026
Betreft: Nieuwsbrief VA II

*“t Giet zoals 't giet ook al denk ie soms van niet”
— Skik*

Geachte reünist, waarde amica aut amice,

We zijn weer eens een aantal maanden verder: een nieuwe nieuwsbrief. Ik heb de vorige keer geleerd dat geen enkele van de reünisten die ik gesproken heb de vorige heeft gelezen. Mijn voorspelling is dat niemand dan ook deze leest, dat belet mij niet u te schrijven dat de vereniging nog steeds kapot gaat. Voor de tweede keer in haar bestaan gaat de VGST een driemans senaat proberen. Verrassend genoeg ook weer een senaat met een meerderheid vrouw. En dit bracht mij terug bij de KS-strijd, een traditie die ver teruggaat in de geschiedenis en nog steeds niet kapot is. Ik heb mijzelf maar verloren in wonderrijke bos van de webpagina der VGST — overigens wel regelmatig kapot.

De eerste keer dat er iets van de KS-strijd in de kronieken wordt genoemd is rond de verkiezing van Senaat Boersema, die naar getuigenis der kronieken met een piano op een platte kar al zingend langs verschillende kasten is gereden. Ook niet te vergeten KS-wodka die op 19 mei 1994, bijna 32 jaar geleden de VGST haar prachtige vaandel aanbod, die tot op de dag van vandaag nog steeds fier staat — niet altijd in Enschede maar goed. In 2000 was de KS-strijd weinig boeiend want toen hadden ze *maar* vier serieuze kandidaten; iets waar we tegenwoordig maar van kunnen dromen. Een wat noemenswaardiger KS-strijd is die van KSDAP. Op de sociëteit na die KS heeft een amice Bratworsten staan uitdelen in een knickerbocker met een dienblad voorzien van een VGST-logo. Dit dienblad dient vandaag nog steeds de vereniging elke donderdag samen met de servicesjaars die voor ons naar De Muur gaan. Zo kan ik wel doorgaan, maar dan maai ook weer meneer de Kroniekschrijver het gras voor de voeten weg.

Wat zo opvalt is dat ergens in de geschiedenis van de VGST een KS-actie is veranderd van een algemene studentikoze actie naar een ramactie. Zonde hè! Nu kan ik heel makkelijk de fout leggen bij u, de reünisten die mij de mores horen aan te leren. Maar dat doe ik niet, want het zijn dezelfde reünisten die roepen: “De vereniging gaat kapot!” Wat dat betreft hebben ze wel het woord bij de daad gevoegd. Wat maakt het ook uit, over enkele jaren mag ik mijzelf Deo et abactis volente ook scharen tot Victorie Amicitia en weet ik natuurlijk ook alles beter.

De KS-strijd verliep dit jaar dan ook net zo voorspelbaar en gewoontjes als alle andere jaren, afhankelijk van u hoe ver u terugkijkt; er waren ramacties met flauwe grappen bevattende K en S, middelmatige ram-acties en kandidaat beleidsstukken waar de schrijver al geen vertrouwen in heeft. Toch is het voor drie leden een nieuwe stap in hun leven en kan de vereniging nog een jaar blijven bestaan. Zo verloopt dit jaar voor de VGST hetzelfde als alle andere jaren, afhankelijk van hoe ver u terugkijkt. Commissies worden gevuld, activiteiten worden georganiseerd; soms net anders soms niet. Domme ideeën worden uitgedacht en uitgevoerd. Toch met 54 leden kunt u niet hetzelfde doen als ruim 80, dus het wordt kleiner, maar anders? Dat is denk ik aan u om te bepalen, als u de volgende nieuwsbrief krijgt die u niet leest.

Immer amicaal,
H.J. Middag
Abactis der VGST



Kronieken – S. Velthuis

Waarde reünisten, ook van mijn kant weer een update over waar de VGST mee bezig is en wat haar bezighoudt. Ik pak naast mijn pen ook de draad weer op, en wel bij december 2025; dat was namelijk het moment dat ik mij voor het laatst tot u richtte.

Voordat men met kerstreces ging om de familie op te zoeken voor de feestdagen trof men elkaar nog in de ChOOSE-kerstkerkdienst waar ook menig VGST'er zelf een bijdrage aan mocht leveren. De stilte op de kasten die volgde rond de kerstdagen is natuurlijk nooit van lange duur, want voor de jaarwisseling keren velen graag weer terug naar het vertrouwde Enschede, ook dit jaar werd de jaarwisseling namelijk groots gevierd met het Kippenhok huisfeest. Dat was wederom serieus aangepakt, want niet alleen stelden de bewoners van het gehele gebouw het dak van de bovenste verdieping vriendelijk ter beschikking om naar het laatste vuurwerk ooit te kijken, eenmaal binnen kon men weer opwarmen op een gezellige feestje met een heuse silent disco.

Dit jaar ontvingen we opvallende post: een uitnodiging van C.S. Via Fidei, een vereniging waar onze vroegere Tilburgse zustervereniging VegeTist in opgegaan is, daar weet u wellicht meer van dan ik. En hoewel het contact met deze vereniging daardoor destijds tot stilstand kwam, nodigde de fusievereniging ons in hun tweede lustrum uit voor een amicaal feest. Er was uiteraard een Twentse delegatie van de partij! Thuis borrelen zijn we uiteraard ook niet verleerd, we kwamen bijvoorbeeld voor een themasoois onder het thema 'Vroeger was alles beter' bij elkaar. Een thema u en mij natuurlijk erg aan het hart gaat, ook menig aftaaiend randlid of reünist kon het niet laten en kwam nog even langs voor een gezellig drankje op Sociëteit zoals het vroeger (toen alles nog beter was) ook ging.

Een grote activiteit die recent op de planning stond was de State of the Union, de kleinkunstavond voor leden, reünisten en ouders, was u er ook? Omdat deze activiteit maar eens in de twee jaar georganiseerd wordt is dit altijd weer een spektakel, maar dit keer zelfs extra uniek: voor het eerst in lange tijd was deze avond namelijk weer in een heus theater. De deelnemers met hun bijdragen in de vorm van muziek, acteerwerk of het ludiek aan elkaar praten van de avond (en natuurlijk ook een beetje de sfeer van de locatie) maakten het tot een succes. En daar eindigde het nog niet eens, de echte afsluiting was een gezellige borrel voor jong en oud. Dat het vaandel door een familielid verdonkeremaand werd was het enige minpunt. Onder het motto 'wie de bal studentikoos kaatst, kan hem studentikoos terugverwachten' werd het vaandel teruggebrast uit het desbetreffende burgerhuis, al kon dat niet echt op waardering rekenen. Gelukkig is alles inmiddels weer goedge maakt.

Dat was echter nog niet de laatste activiteit voor VGST'ers dat weekend, de avond erna was het namelijk tijd voor het LaMa eindfeest, vanwege de definitieve sloop van de flats. Voor veel mensen een buitenkans voor een mooie borrel, maar voor sentimentele kroniekschrijvers als ik een emotionele bijeenkomst, omdat het feest het einde van een tijdperk markeert. De RVS (voorloper van LaMa, wat volledig eigenlijk 'R.V.S. HimaLaMa BarBeQue ofZoo' heet) wordt al vroeg in de kronieken genoemd als 'kast van het eerste uur', een huis dat dus al meer dan veertig jaar in de vereniging is geweest! Mooi om te zien dat er dan ook een groepje oud-bewoners (sommige woonden er al bijna dertig jaar geleden) met mij mee mijmerden. Daarnaast was de borrel natuurlijk ook gewoon een borrel, en niet zomaar één, maar de laatste op die locatie! Dus daarmee ook de laatste kans om het een en ander te slopen en de laatste kans om de politie naar dat adres te laten komen. Kansen die een aantal niet zomaar liet schieten...



Dan is er nog een grote activiteit achter de rug: het PaasCongres 2026. Dit jaar nota bene georganiseerd door de VGST zelf! Meerdere jaren aan voorbereiding van zowel de huishoudelijke als de inhoudelijke commissie kwamen tot een ontknoping op het terrein van Beusink te Lievelede. Met een groep van zo'n tweehonderd VGS-studenten uit het hele land werden workshops en lezingen gevolgd en natuurlijk een feestje gebouwd. Het thema 'wijsheid in de wereld' was de rode draad gedurende het hele congres, waarbij nagedacht werd over christen zijn in de wereld van nu. Als afsluiting kwam Arie Slob vertellen over het belang van christelijke politiek, waarna het congres afgesloten werd. Ook hier werden ons lief-tallige vaandel en kathedor slachtoffer van een rel, welke nog steeds respectievelijk in Delft en Utrecht verblijven. Daarnaast heeft de vaandelstok er wat ernstiger letsel aan overgehouden en is in twee stukken teruggegeven. Gelukkig kan de VGST desalniettemin terugkijken op een geslaagd congres, hoewel commissielid amice Lootsma de volgende nuance aanbracht: "PaCo organiseren is net als pannenkoeken bakken, je bent er superlang mee bezig en het is vervolgens zo voorbij."

Ik hoef u niet te vertellen dat dit ook de tijd is waarin de KS-strijd altijd woedt. Ook dit jaar kwamen de woonkamers er niet ongeschonden vanaf, een totaal van drie kandidaten dienden zich aan. En met de verkiezings-AV ook al achter de rug kan ik met u delen de uitslag is zoals u al raadde: Amica Van der Ploeg, amica Schutte en amice Van den Hoek zijn verkozen als Senaat f.t.! Voor de tweede keer in de geschiedenis beginnen we aan een driekoppig hoofd van de vereniging, en ook voor de tweede keer een meerderheid vrouw.

De in korte tijd tweede driekoppige senaat is een symptoom van wat de reden was tot een visie-avond korte tijd later. De krimpende vereniging vraagt aanpassingen in de commissiestructuur en het jaar-rooster. Gelukkig kunnen we daar gezamenlijk over nadenken en zo met de tijd meebewegen, zoals de vereniging al sinds jaar en dag doet. Al dan niet zonder slag of stoot.

Tot zover alweer de snelle sprint langs een aantal grote activiteiten van de VGST uit de afgelopen maanden. Dat sprinten brengt mij dan nog bij één laatste puntje: op het moment van schrijven is het nog slechts een paar uur tot de eerste VGST'er van start gaat in Nijmegen voor de estafetteloop naar Enschede, beter bekend als de Batavierenrace. Na een jaartje weggeweest te zijn wordt dit gelukkig dit jaar weer georganiseerd. Ik ben in dit stuk zelf voor het gemak even voorbijgerend aan de lezingen, de drieënveertigste Dies Natalis, PVT en het standaardgedoe met onze sociëteitslocatie, maar zo past het nog een beetje binnen de spanningsboog, of conditie. En ben ik nu toch echt bij de eindstreep beland. Als alles volgens plan gaat wordt dit over enkele maanden weer vervolgd, door mij of een opvolger...

